

Serrarols

Sant Martí d'Albars

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Sector oest del terme municipal
Emplaçament A 850 metres per pista forestal a ponent de la carretera BV-4342, punt quilomètric 5'600

Coordenades:

Latitud: 42.03223
Longitud: 2.0601
UTM Est (X): 422199
UTM Nord (Y): 4653782

Classificació

Número de fitxa 08225 - 13
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Tot i que es conserva l'estructura original, la masia ha sofert diverses reformes i presenta acumulació de brutícia en algunes parts.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 003AR00011
Autoria de la fitxa Marta Homs i Jordi Compte
Data de registre de la fitxa: dv., 22/09/2006 - 02:00

Descripció

Serrarols està situada en un punt elevat a l'oest del nucli de Beulaigua, al sud del serrat Rodó i al nord-est de les Goles de Fumanya, prop de la riera Lluçanès.

Es tracta d'una masia de mitjanes dimensions, formada per un volum central dedicat a l'habitatge, de planta baixa i primer pis, i diverses estructures d'ús agropecuari que tanquen una petita lliça davant la façana principal. Els murs de càrrega són de maçoneria de pedra amb carreus treballats delimitant les cantonades i envoltant la majoria d'obertures, la resta de les quals està emmarcada amb maó. La teulada és de doble vessant amb aigües a la façana principal i posterior.

La façana principal, que queda tancada dins una petita lliça, està orientada al sud-est i presenta dos portals a la planta baixa emmarcats amb brancals de pedra treballada i coronats amb arc rebaixat de maó. Entre els dos portals hi ha una finestra doble emmarcada amb monòlits de pedra treballada, el central dels quals és compartit per ambdues obertures. Al primer pis hi ha dues obertures apaïssades sota teulada a mode de porxo, sustentades per un pilar de maó. A la part dreta, on la façana fa un queixal, s'hi troben dues finestres emmarcades amb monòlits de pedra treballada, una de les quals, amb ampit de pedra, està tapiada. Més a la dreta, i fora de la lliça, la façana segueix formant un nivell inferior a causa del desnivell. En aquest nivell inferior s'hi ubica un portal emmarcat amb pedra treballada i una finestra emmarcada amb maó a l'esquerra. Al primer pis, que correspon al nivell de l'entrada principal, hi ha dues finestres emmarcades amb pedra bisellada, la de la dreta de les quals, arrebossada, presenta la data de 1776 inscrita a la llinda.

La façana nord-est presenta al nivell inferior una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada, una finestra de nova obertura i un contrafort de pedra. Al primer pis hi ha una finestra emmarcada amb pedra bisellada i decoració d'arc conopial a la llinda, reconvertida en un balcó que dona accés a la comuna i una finestra emmarcada amb pedra bisellada i ampit de pedra. Al pis superior s'hi obren tres finestres, la de l'esquerra emmarcada amb pedra bisellada, la central amb maó i la de la dreta amb monòlits de pedra bisellada.

La façana nord-oest presenta un portal de nova obertura i fins a 7 obertures reformades entre els que destaca la de l'extrem superior dret, emmarcada amb brancals i arc rebaixat de maó. A la dreta hi ha annexat un cobert de pedra amb obertures i cantonades emmarcades amb maó i un gran portal, emmarcat amb brancals de maó i arc rebaixat de maó pla.

La façana sud-oest queda dominada pel cobert adossat en tota la seva part inferior. En la part superior, on s'observa el mur de càrrega del volum principal, no hi ha obertures.

Davant la façana principal hi ha diverses estructures d'ús agropecuari que combinen pedra i maó i que tanquen una lliça davant la façana. La porta de la lliça, reformada recentment, conserva els brancals de pedra treballada i una llinda de fusta.

Observacions:

El topònim Serrarols també apareix en algunes ocasions com a Cererols o Serarols. Tot i que el topònim històric és Serrarols, actualment els veïns del poble no solen pronunciar la doble r.

Història

La masia de Serrarols apareix documentada a través d'un dels canonges que varen professar al monestir de Lluçà, la majoria dels quals eren fills de masos del veïnatge. Aquest és el cas de Pere de Serrarols que entrà al monestir com a escolà l'any 1314 i en sortí com a canonge l'any 1394.

També es troba documentada en un capbreu de béns del priorat de Lluçà de l'any 1434, on apareix Serrarols formant part de la batllia de Sant Martí d'Albars.

Torna a aparèixer documentada entre els anys 1696 i 1698 com a propietat de la masia del Prat. En un document de l'hereu de la masia del Prat, Joan Prat Reixach, hi consta un llistat de masies que pagaven censos al Prat, entre les que s'inclou la masia de Serrarols.

Bibliografia

AEV, Arxius personals, 7.18. Joan Prat Reixach de Sant Martí d'Albars

PLADEVALL, A., Santa Maria de Lluçà. Antiga canònica agustiniana, 1997

